

Hyvää kesää?

TEKSTI: Jukka Arvassalo KUVA: Ilkka Jukarainen

Elokuun alun lämpiminä päivinä tuli mieleeni nuorimmaisemme kilistelysanat kaukaa 80-luvulta. Parivuotias lausui ponnekkaasti mehumukiaan kohottaen joskus lokakuun lopulla: ”Hyvää kesää!”

Näin toimii lapsen mieli. Kesää toivotellaan aina ja kivaa on kun koolla on iloisen ystävällisiä ihmisiä.

Sadonkorjuun aika tarkoittaa väistämättä tilintekoa menneestä. Samalla elää jo toivo tulevasta. Mitä jaksan ja mihin kykenen kesällä 2024?

Mukava on ollut kulunut kesä. Sopivasti on touhuttu ulkosalla, muokkailtu pihamaata, ihmetelty ötököitä ja las-kettu perhosia. Kymmeniä lintuja on kuultu ja metsäkauriita nähty. Naapureitten kanssa on vertailtu luontoelämyksiä ja ihasteltu toistemme reheviä kukkameriä.

Pikkaisen töitä ovat vaatineet perunat, kurkut, herneet ja paprikat, kesäkurpitsat, karviaiset, viinimarjat ynnä monenmoiset yrtit kotiruokiimme. Palkkio on ollut tuntuva: antimet ovat maistuneet.

Keväällä piti vähän rakentaa. Ennen kasvukautta täytyi korjata tonttien väliaita. Huonot puuosat vaihdettiin ja lopuksi kaikki maalattiin. Näissä talkoissa opin jälleen ihmisestä. Usein on viisaampaa kuunnella kuin puhua. Nyt sydänkesän jälkeen on hyvä rauhoittua arkeen. Niin luontokin tekee.

Talveen asti elävät aatoksissa Vanajaveden viileä syli sekä lastenlasten paljaitten jalkojen tepsutus ja aamunpehmeät sanat ”Ukki, herää”.

Syyskuulaita päiviä kaikille!

Jukka Arvassalo

Hattulan pehtoori, Helsingin muistiaktiivi

